

GAUDENTAS ŠILINIS

Savamokslis agronomas, sodininkas, dendroparko įkūrėjas, bitininkas, spaudos bendradarbis **Gaudentas Šilinis** gimė 1920 02 10 Daukučių kaime (Kupiškio r.). Penkerių metų neteko tėvo ir su motina persikėlė gyventi į jos tėviškę Slavinčiškyje. Nuo 1927 m. mokėsi Kupiškio progimnazijoje ir baigė 4 skyrius. Jaunystėje dalyvavo pavasarininkų veikloje. Nuo 1949 m. dirbo mechaniku Kupiškio mašinų-traktorių stotyje (MTS) Noriūnuose, 1954 m. paskirtas Skapiškio MTS vyr. inžinieriumi.

Ten persikėlė su visa šeima. Po metų apsigyveno tėvų namuose Slavinčiškyje kartu su motina, vasarą kasdien važinėdavo į darbą, žiemą grįždavo savaitgaliais. Nuo 1960 m. dirbo Kupiškio rajono traktorių stotyje, nuo 1961 m. Kupiškio „Lietžemūktechnikos“ inžinieriumi. 1964–1977 m. dirbo Skodinio tarybinio ūkio mechaninių dirbtuvių vedėju, pagal savo sugalvotą planą tvarkė dirbtuvių teritoriją: buvo įrengti tvenkiniai su liepteliais, medžiais ir gėlėmis apsodintos poilsio aikštelės. Šios dirbtuvės buvo pripažintos gražiausiai tvarkomomis respublikoje, kurių apžiūrėti važiuodavo žmonės iš visos Lietuvos. Aukštųjų mokslų nebaigė, tačiau buvo labai apsiskaitęs, domėjosi technikos, žemės ūkio ir kitų sričių naujovėmis, racionalizatorius, patobulino daugelį įrenginių. 1978–1983 m. dirbo Skodinio tarybiniame ūkyje bitininku. 1992 m. atgavo nuosavybę į turėtą žemę (18 ha) ir ūkininkavo.

Savo sodyboje Slavinčiškio kaime nuo 1940 m. kūrė dendrologinį parką. LR Aplinkos ministro 2000 10 31 įsakymu Nr. 474 G. Šilinio dendrologiniam parkui suteiktas dendrologinės kolekcijos statusas ir paskelbtas saugomu gamtos objektu. Beveik 3 ha parke tuo metu augo 111 augalų rūšių, iš jų 7 labai vertingos. Tai spygliuočiai ir lapuočiai medžiai bei krūmai, vaisiniai medžiai ir krūmai, gėlės (vien gėlynai užėmė 25 arus). 1980 m. sudarė ir toliau pildė dendroparko augalų sąrašą. Kiekvieno augalo buvo auginama po keletą ar keliolika rūšių ar veislių: pušų – 9, klevų – 7, tujų – 12, obelių – 55, daugiamečių gėlių – 32, kardelių – 21 ir. t. t. Pasigrožėti dendrologiniu parku atvažiuodavo daug lankytojų – pilni ekskursiniai autobusai. Po G. Šilinio mirties sodybą prižiūri dukros Genovaitės Jansonienės šeima. 2007–2008 m. atlikti sodybos rekonstrukcijos darbai: atnaujinti takeliai, įvestas lauko apšvietimas, išsaugoti visi vertingi medžiai, tik praretintas sodas, nes kai kurios obelys buvo vos ne šimtametės. Pastatyta naujų pastatų. Sodyba įgavo šiuolaikiškų spalvų, bet buvo stengtasi išsaugoti senojo šeimininko dvasią. Ir pavadinimas liko „Šilinio sodyba“.

Ilgametis Kupiškio rajono laikraščio bendradarbis, parašė per 300 straipsnių sodininkystės, bitininkystės, gamtosaugos klausimais. Atgimimo metais paskelbė atsiminimų (per 20 publikacijų) apie tarpukario Kupiškio bei jo apylinkių žmonių gyvenimą, jaunimo veiklą ir organizacijas,

Kupiškio žydus, Šepetos gyvenvietę ir kt. Straipsnis „Slavinčiškis“ spausdintas knygoje „Keliai veda Kupiškį. D. 2“ (2005). Daug laiko skyrė visuomeniniam darbui: po 10 metų vadovavo Lietuvos gamtos apsaugos draugijos Kupiškio komitetui, Lietuvos sodininkystės draugijos Kupiškio skyriui, priklausė medžiotojų draugijai. 1970–1976 m. buvo Kupiškio bitininkų draugijos pirmininkas, prižiūrėdavo iki 100 bičių šeimų. Lietuvai pagražinti draugijos Kupiškio skyriaus narys. Už nuopelnus tvarkant aplinką suteiktas draugijos Garbės nario vardas. Apdovanotas Lietuvos gamtos apsaugos draugijos respublikinės tarybos, Lietuvos sodininkystės draugijos, Kupiškio rajono vykdomojo komiteto Padėkos ir Garbės raštais. 1988 10 30 G. Šilinis kartu su dar trimis kupiškėnais (Algiu Graužiniu, Vidu Zulonu ir Algiu Baniuliu) iškėlė Lietuvos tautinę vėliavą virš Gedimino g. 34 namo. Mirė 2005 10 22, palaidotas senosiose Kupiškio miesto kapinėse.